

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 1

- Κολ. 1,1 Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός,
- Κολ. 1,1 Εγώ ο Παῦλος, ο οποίος εἶμαι Ἀπόστολος του Ἰησοῦ Χριστοῦ, σύμφωνα με το θέλημα του Θεοῦ, και ο Τιμόθεος, ο πνευματικός ἀδελφός,
- Κολ. 1,2 τοῖς ἐν Κολοσσαῖς ἀγίοις καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Κολ. 1,2 στους Χριστιανούς, τους στερεούς εν τη πίστει και ἀδελφούς εν Χριστῷ, που κατοικούν εις τας Κολοσσάς, ευχόμεθα να σας δοθῇ χάρις και εἰρήνη ἀπὸ τον Θεόν και Πατέρα μας και ἀπὸ τον Κυριον Ἰησοῦν Χριστόν.
- Κολ. 1,3 Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι,
- Κολ. 1,3 Παντοτε, κάθε φορά που προσευχόμεθα δια σας, ευχαριστοῦμεν τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- Κολ. 1,4 ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἀγίους,
- Κολ. 1,4 διότι ἐπληροφορήθημεν τὴν ἀγνὴν και θερμὴν εν Χριστῷ Ἰησοῦ πίστιν σας και τὴν ἀγάπην σας, που ἔχετε και ἐκδηλώνετε προς ὅλους τους Χριστιανούς.
- Κολ. 1,5 διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου
- Κολ. 1,5 Τον ευχαριστοῦμεν και τον ευγνωμονοῦμεν ἀκόμη δια τα ἐλπιζόμενα πλούσια ἀγαθὰ, που ἔχουν αποθησαυρισθῇ ἀπὸ

αυτὸν στους ουρανοὺς δια σας και δια τα οποία κατὰ το παρελθὸν ηκούσατε στο γεμάτο ἀπὸ την ἀλήθειαν του Θεοῦ κήρυγμα του Ευαγγελίου.

Κολ. 1,6 τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ, καὶ ἔστι καρποφορούμενον καὶ αὐξανόμενον καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ,

Κολ. 1,6 Και το οποίον Ευαγγέλιον εἶναι πάντοτε παρὸν και φωτεινὸν ἐνώπιόν σας, ὅπως και εἰς ὅλον τον κόσμον. Και συνεχῶς φέρει καρπούς ἀρετῆς και σωτηρίας στους ἀνθρώπους, ἀπλώνεται και διαδίδεται προς ὅλας τας κατευθύνσεις, ὅπως και μεταξύ σας ἀπὸ την ἡμέραν, κατὰ την οποίαν δια πρώτην φοράν ηκούσατε και ἐγνωρίσατε καλά την ευαγγελικὴν διδασκαλίαν, που μας ἐφάνερωσεν ὁ Θεός και ἡ οποία εἶναι ἀπολύτως ἀληθινή.

Κολ. 1,7 καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ,

Κολ. 1,7 Ἐτσι ἀκριβῶς, καθαρὸν και ἀνόθευτον, ἐπήρατε και ἐμάθατε το Ευαγγέλιον του Χριστοῦ ἀπὸ τον Ἐπαφράν, τον ἀγαπητὸν σύνδουλόν μας, ὁ οποίος εἶναι πιστὸς και ἀφωσιωμένος υπηρέτης και ἐργάτης του Χριστοῦ δια την ἰδικήν σας σωτηρίαν και πρόοδον.

Κολ. 1,8 ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν Πνεύματι.

Κολ. 1,8 Αυτὸς δε και ἐγνωστοποίησεν εἰς ἡμᾶς την ἀγάπην σας, την οποίαν το Πνεῦμα το Ἅγιον ἐκαλλιέργησε και ἀνέπτυξεν εἰς τας ψυχὰς σας.

Κολ. 1,9 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παυόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ,

Κολ. 1,9 Δια τοῦτο και ἡμεῖς ἀπὸ ἐκείνην την ἡμέραν, που

ηκούσαμεν αὐτάς τας πληροφορίες, δεν παύομεν να προσευχώμεθα δια σας στον Θεόν και να ζητούμεν να εμπλησθῆτε και να εμποτισθῆτε ἀκόμη περισσότερον ἀπὸ την πλήρη και τελείαν γνώσιν του θελήματος του Θεοῦ με κάθε πνευματικὴν σοφίαν και σύνεσιν,

Κολ. 1,10

περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ,

Κολ. 1,10

ὥστε να ζήσετε και να πορευθῆτε καθὼς πρέπει και ἀξίζει στον Κυριον, εἰς κάθε τι που εἶναι ευάρεστον εἰς αὐτόν, καρποφοροῦντες πλουσίως κάθε καλὸν ἔργον και προοδεύοντες συνεχῶς εἰς την καθαρὰν και τελείαν γνώσιν του Θεοῦ,

Κολ. 1,11

ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν, μετὰ χαρᾶς

Κολ. 1,11

ενδυναμούμενοι με κάθε δύναμιν κατὰ την ἐνδοξον αὐτοῦ ἰσχὺν και κραταιότητα, προοδεύοντες συνεχῶς εἰς κάθε ὑπομονὴν κατὰ τους διωγμοὺς και τας θλίψεις, εἰς κάθε μεγαλοκαρδίαν ἀπέναντι ἐκείνων, που σας ἀδικοῦν. Μετὰ χαράς δε πάντοτε

Κολ. 1,12

εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί,

Κολ. 1,12

να ευχαριστήτε και να δοξάζετε τον Θεόν και Πατέρα, ο οποίος μας ἡξίωσε και με την χάριν του μας ἔδωσε την ἱκανότητα, να λάβωμεν μέρος και να γίνωμεν μέτοχοι της κληρονομίας, την ὁποίαν θα ἔχουν οἱ ἅγιοι, (δηλαδή της μακαρίας και φωτεινῆς βασιλείας του Θεοῦ)

Κολ. 1,13

ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκότους καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ,

Κολ. 1,13

Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος, που μας ἐλύτρωσεν ἀπὸ την ἐξουσίαν

των σκοτεινῶν δαιμόνων και μας κατέταξε εις την Βασιλείαν του Υιού της αγάπης του.

Κολ. 1,14 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν·

Κολ. 1,14 Δια του Υιού του δε, του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, επήραμε και ἔχομεν την απολύτρωσιν, την συγχώρησιν και εξάλειψιν των αμαρτιῶν μας.

Κολ. 1,15 ὃς ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως,

Κολ. 1,15 Αυτός, ο Υιός, είναι ἀπαράλλακτη εικὼν του Θεοῦ του αοράτου, πρωτοτόκος, που δεν εκτίσθη, ἀλλ' ἐγεννήθη προαιωνίως ἀπὸ την αὐτὴν οὐσίαν του Πατρός, Θεοῦ τέλειος, πριν ἀκόμη δημιουργηθῇ κανένα ἀπολύτως ἀπὸ ὅλα τα κτίσματα.

Κολ. 1,16 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε θρόνοι εἴτε κυριότητες εἴτε ἀρχαὶ εἴτε ἐξουσίαι· τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται·

Κολ. 1,16 Διότι δι' αὐτοῦ ἐκτίσθησαν τα πάντα, ὅλα ὅσα υπάρχουν στους ουρανοὺς και εις την γην, τα ορατὰ και τα ἀόρατα· εἴτε τα ἀόρατα αὐτὰ εἶναι οἱ Θρόνοι εἴτε εἶναι αἱ Κυριότητες εἴτε εἶναι αἱ Εξουσίαι, ὅλα ἐν γένει τα τάγματα των ἀγγέλων δι' αὐτοῦ και εις δόξαν αὐτοῦ ἔχουν κτισθῇ.

Κολ. 1,17 καὶ αὐτός ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε,

Κολ. 1,17 Και αὐτός ἀναρχος και προαιώνιος ὑπάρχει πριν ἀπὸ ὅλα, και τα πάντα συγκρατονται εις την ὑπαρξιν και κυβερνῶνται ἀπὸ αὐτόν.

Κολ. 1,18 καὶ αὐτός ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος, τῆς ἐκκλησίας· ὃς ἐστὶν ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται ἐν πᾶσιν αὐτός πρωτεύων,

Κολ. 1,18 Και αὐτός εἶναι ἡ κεφαλὴ και ο ἀρχηγός του σώματος,

δηλαδή της Εκκλησίας· η αρχή και η ζωοποιός δύναμις της Εκκλησίας, ο πρώτος που ανεστήθη εκ των νεκρών, δια να γίνη αυτός και ως άνθρωπος πρώτος εις όλα.

Κολ. 1,19 ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδόκησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι

Κολ. 1,19 Διότι εἰς αὐτὸν ἔχει ευαρεσθηθῆ και ευχαριστηθῆ να κατοικήση ολόκληρος ἡ θεότης.

Κολ. 1,20 καὶ δι' αὐτοῦ ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν, εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ εἴτε τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Κολ. 1,20 Και δια μέσου αὐτοῦ ευηρεστήθη και ηθέλησεν ο Θεός να συμφιλίωση τα πάντα προς τον εαυτόν του. Ειρήνευσε δε και συνεφιλίωσε με το αἷμα της σταυρικής του θυσίας τόσον τους ανθρώπους της γης μεταξύ τους και με τον Θεόν, ὅσον και τους εν ουρανοῖς ἀγγέλους με ὅλους ημᾶς τους ανθρώπους.

Κολ. 1,21 καὶ ὑμᾶς ποτε ὄντας ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθροὺς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν

Κολ. 1,21 Και σας, οι οποίοι ἄλλοτε ἤσασθε ἀποξενωμένοι ἀπὸ τον Θεόν και ἐχθροὶ αὐτοῦ, κατὰ τον εσωτερικόν σας ἄνθρωπον, με τα πονηρά του ἔργα, τώρα σας συνεφιλίωσε

Κολ. 1,22 ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκὸς αὐτοῦ διὰ τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ,

Κολ. 1,22 δια του σώματος του, της ιδιῆς του σαρκός, με τον σταυρικόν του θάνατον, δια να σας καταστήση και σας παραστήση ἐνώπιον του ἁγίους και ἀμέμπτους και χωρίς καμμίαν κατηγορίαν.

Κολ. 1,23 εἴ γε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι καὶ ἐδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος.

- Κολ. 1,23 Αυτά τα σωτηρία και ανεκτίμητα δώρα σας τα έδωσε ως ιδικά σας πλέον, εάν βέβαια και σεις έχετε πάρει την απόφασιν να μένετε σταθερά θεμελιωμένοι εις την πίστιν, στερεοί και αμετακίνητοι επάνω εις την ελπίδα, που μας παρέχει το Ευαγγέλιον, το οποίον έχει κηρυχθή εις όλην την οικουμένην την κάτω από τον ουρανόν και του οποίου Ευαγγελίου εγώ, ο Παύλος, έγινα διάκονος.
- Κολ. 1,24 Νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου ὑπὲρ τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὃ ἐστὶν ἡ ἐκκλησία,
- Κολ. 1,24 Τωρα δε φυλακισμένος και δέσμιος χαίρω δια τα παθήματα, που υποφέρω προς χάριν σας και αναπληρώνω όσα δεν επρόφθασε να πάθη δια σας ο Χριστός, τα αναπληρώνω σαν εργάτης του Ευαγγελίου του, που εν μέσω κόπων και κινδύνων και θλίψεων, προσφέρω την σωτηρίαν στους συγχρόνους μου ανθρώπους. Και υφίσταμαι αυτά δια το σώμα του Χριστού, το οποίον είναι η Εκκλησία.
- Κολ. 1,25 ἥς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι εἰς ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ,
- Κολ. 1,25 Αυτῆς δε της Εκκλησίας εἶμαι ἐγὼ διάκονος σύμφωνα με την πνευματικὴν διαχείρισιν και ἐνέργειαν και χάριν του Θεοῦ, η οποία μου εδόθη, δια να εξυπηρετήσω σας και να κηρύξω ἀνόθευτον και πλήρη τον λόγον του Θεοῦ.
- Κολ. 1,26 τὸ μυστήριον τὸ ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν, νυνὶ δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
- Κολ. 1,26 Δηλαδή να κηρύξω την βουλήν και απόφασιν του Θεοῦ δια την σωτηρίαν των ανθρώπων, η οποία βουλή και απόφασις ἦτο ἄγνωστος και κρυμμένη ἀπὸ την αρχὴν του χρόνου και εις όλους τους αἰώνας και ἀπὸ ὅλας τας γενεάς, και η οποία εφανερώθη τώρα με το κήρυγμα του Ευαγγελίου στους ἁγίους του Θεοῦ, στους Χριστιανούς.

- Κολ. 1,27 οἷς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς γνωρίσαι τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τούτου ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς τῆς δόξης·
- Κολ. 1,27 Εἰς αὐτοὺς ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ γνωστοποιήσῃ ποῖος εἶναι ὁ αφάνταστος πλούτος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ὅπως μάλιστα φαίνεται εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ἐθνικῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ προηγουμένως ἀγνωστος καὶ ἀπειρος θησαυρὸς εἶναι ὁ σαρκωθείς καὶ σταυρωθεὶς Χριστὸς, ὁ ὁποῖος σὰν ἰδικὸς σας Σωτὴρ ὑπάρχει μεταξύ σας καὶ δια τοῦ ὁποῖου ἐλπίζομεν ὅλοι νὰ ἀποκτήσωμεν τὴν αἰωνίαν δόξαν.
- Κολ. 1,28 ὃν ἡμεῖς καταγγέλλομεν νουθετοῦντες πάντα ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον ἐν πάσῃ σοφίᾳ, ἵνα παραστήσωμεν πάντα ἄνθρωπον τέλειον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
- Κολ. 1,28 Αὐτὸν δὲ τὸν Χριστὸν κηρύττομεν ἡμεῖς οἱ Ἀπόστολοι, συμβουλευόντες κάθε ἄνθρωπον καὶ διδάσκοντες πάντα ἄνθρωπον, με κάθε σοφίαν καὶ σύνεσιν, δια νὰ τὸν καταστήσωμεν καὶ παραστήσωμεν τέλειον δια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- Κολ. 1,29 εἰς ὃ καὶ κοπιῶ ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.
- Κολ. 1,29 Πρὸς τοῦτο δὲ καὶ κοπιᾶζω ἀγωνιζόμενος, σύμφωνα με τὴν χάριν καὶ τὴν δραστηριότητα, ἡ ὁποία ἐνεργεῖται ἐντός ἐμοῦ καὶ δι' ἐμοῦ με τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 2

- Κολ. 2,1 Θέλω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ ὅσοι οὐχ ἑωράκασι τὸ πρόσωπόν μου ἐν σαρκί,

- Κολ. 2,1 Διότι θέλω να μάθετε και σεις πόσον μεγάλον αγώνα έχω δια σας και δια τους Χριστιανούς της Λαοδικείας και δι' όσους δεν έχουν ιδει το πρόσωπόν μου και δεν με εγνώρισαν σωματικώς,
- Κολ. 2,2 ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι αὐτῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ,
- Κολ. 2,2 δια να παρηγορηθούν και ενισχυθούν αι καρδίαι των και μείνουν απρόσβλητοι και ακλόνητοι από ψευδοδιδασκαλίας και αμφιβολίας. Και αυτό θα επιτευχθή, εάν βέβαια και οι ίδιοι καλλιεργήσουν την αγάπην μεταξύ των και αρμονικώς συνδεθούν δι' αυτής και πληροφορηθούν ἔτσι με σοφίαν και σύνεσιν όλον τον πλούτον της αληθείας, που αναφέρεται εις την σωτηρίαν των, και γνωρίσουν εις βάθος το μυστήριον του Θεού Πατρός και του Χριστού.
- Κολ. 2,3 ἐν ᾧ εἰσὶ πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως ἀπόκρυφοι.
- Κολ. 2,3 Να γνωρίσουν, ὅτι στον Χριστόν υπάρχουν ὅλοι οι θυσανροί της σοφίας και της γνώσεως, οι οποίοι ἦσαν προηγουμένως ἄγνωστοι και ἀπόκρυφοι, και εφανερώθησαν τώρα από τον Χριστόν στους πιστούς.
- Κολ. 2,4 Τοῦτο δὲ λέγω ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζεται ἐν πιθανολογίᾳ·
- Κολ. 2,4 Αυτό δε σας το λέγω, δια να μη σας παραπλανά κανείς εις παραλογισμούς και αστηρίκτους εικασίας, που βασίζονται εις αναποδείκτους πιθανολογίας, και σας απομακρύνει ἔτσι από τον Χριστόν.
- Κολ. 2,5 εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ᾄπειμι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ βλέπων ὑμῶν τὴν τάξιν καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ὑμῶν.
- Κολ. 2,5 Εχω ὁμως πεποίθησιν εις σας, ὅτι θα μείνετε ακλόνητοι εις

την αλήθειαν. Διότι, αν και απουσιάζω σωματικῶς, εἶμαι ἐν τούτοις δια τοῦ πνεύματός μου παρὼν μαζὴ σας καὶ χαίρω, διότι βλέπω τὴν τάξιν, ποὺ ἔχετε καὶ τὴν σταθερότητα τῆς πίστεως σας στὸν Χριστόν.

Κολ. 2,6 Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε,

Κολ. 2,6 Ὡς λοιπὸν ἐδιδάχθητε ἀπὸ τοῦ Εἰσαγγελλοῦ καὶ παρελάβετε τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Κύριον, ἔτσι σύμφωνα με αὐτὰ νὰ προχωρήτε καὶ συμπεριφέρεσθε.

Κολ. 2,7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ.

Κολ. 2,7 Ἐξακολουθεῖτε νὰ μένετε βαθειὰ ριζωμένοι καὶ νὰ οἰκοδομήσθε ἐπάνω στὸν Χριστόν καὶ νὰ προχωρήτε συνεχῶς με ἀδίστακτον βεβαιότητα δια τὴν πίστιν σας, ὅπως ἔχετε διδαχθῆ, προοδεύοντες ὁλονέν καὶ περισσότερον εἰς αὐτήν καὶ ευχαριστοῦντες συγχρόνως τὸν Θεόν, ποὺ σας ἔδωσε αὐτήν τὴν πίστιν.

Κολ. 2,8 Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν·

Κολ. 2,8 Προσέχετε, μήπως σας εξαπατήσῃ κανεὶς καὶ λεηλατήσῃ τὸν θησαυρόν τῆς πίστεώς σας με τὴν ψευδὴ φιλοσοφίαν καὶ τὴν κούφian ἀπάτην, ἡ ὁποία βασίζεται εἰς τὴν ψευδὴ καὶ ἀκατάστατον παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὴν παιδαριώδη καὶ μωρὰν ἀντίληψιν περὶ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, καὶ ὄχι σύμφωνα με τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κολ. 2,9 Ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς,

Κολ. 2,9 Μὴ λησμονεῖτε ποτὲ ὅτι στὸν Χριστόν, μέσα στο σῶμα του, μέσα εἰς τὴν ἀνθρωπίνην τοῦ φύσιν, τὴν ὁποίαν δια τῆς

- Κολ. 2,10 σαρκώσεως προσέλαβε, κατοικεῖ ολόκληρος ἡ θεότης.
καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ
πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας,
- Κολ. 2,10 Ἀλλωστε καὶ σεις εἰσθε δι' αὐτοῦ γεμάτοι με πλήθος ἀπὸ
ανεκτίμητα χαρίσματα. Αὐτός ἐστὶν ἡ κεφαλὴ καὶ ἡ πηγὴ
κάθε ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας στὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·
- Κολ. 2,11 ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ
ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν
τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,
- Κολ. 2,11 δι' αὐτοῦ καὶ ἐν αὐτῷ ἔχετε περιτμηθῆ ὀχι με τὴν σαρκικὴν
περιτομὴν τῶν Εβραίων, ἀλλὰ με τὴν πνευματικὴν, ποὺ δὲν
γίνεται ἀπὸ χερί ἀνθρώπου· με περιτομὴν, ποὺ ελάβατε ἀπὸ
τὸν Χριστὸν (ὅταν εβαπτίσθητε) καὶ ἡ ὁποία συνίσταται εἰς
τὴν ἀποβολὴν ὅλου τοῦ ἀμαρτωλοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου,
- Κολ. 2,12 συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ
συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ
τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.
- Κολ. 2,12 ὅταν ἐτάφητε μαζὴ με τὸν Χριστὸν στὸ βάπτισμα καὶ κατὰ
ἐνα τρόπον μυστηριώδη, ἀλλὰ πραγματικόν, ἀναστηθήκατε
τότε μαζὴ τοῦ δια τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, ὁ
ὁποῖος ἀνέστησε τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν.
- Κολ. 2,13 καὶ ὑμᾶς, νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς παραπτώμασι καὶ τῇ
ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκός ὑμῶν, συνεζωοποίησεν ὑμᾶς
σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα τὰ παραπτώματα,
- Κολ. 2,13 Καὶ σας, οἱ ὁποῖοι ἦσασθε νεκροὶ ἐνεκα τῶν ἀμαρτημάτων
καὶ τῆς σαρκικῆς ἀκροβυστίας, ποὺ εἴχατε ὡς
εἰδωλολάτραι, σας ἐζωοποίησε μαζὴ με τὸν Χριστὸν. Ἐτσι
δε ἐχάρισε, ἐσβησε καὶ ἐξηφάνισε τὰ ἀμαρτήματα ὅλων
ἡμῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν.
- Κολ. 2,14 ἐξαλείψας τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον τοῖς δόγμασιν ὃ
ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἤρεν ἐκ τοῦ μέσου
προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ·

- Κολ. 2,14 Και εξηφάνισε τελείως το καταδικαστικόν δι' ημάς
γραμμάτιον της ενοχής μας, που είχε γίνει εξ αιτίας των
διατάξεων του μωσαϊκού Νομου, τας οποίας όλοι μας τας
είχαμεν παραβή κατά το μέγιστον μέρος των. Αυτό, λοιπόν,
το καταδικαστικόν δι' ημάς γραμμάτιον το έβγαλε από το
μέσον και το εκάρφωσεν στον σταυρόν, όπου και με το αίμα
του το έσβησε.
- Κολ. 2,15 άπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας
έδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν
αὐτῷ.
- Κολ. 2,15 Εἰς τον σταυρόν δε απεγύμνωσε τας πονηράς αρχάς και
εξουσίας των δαιμόνων, τας εξηυτέλισε και τας
διεπόμπευσε φανερά και έσυρε νικημένους και αδυνάτους
πλέον τους δαίμονας εἰς την θριαμβευτικὴν του πομπήν.
- Κολ. 2,16 Μὴ οὖν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει ἢ ἐν
μέρει ἑορτῆς ἢ νομηνίας ἢ σαββάτων,
- Κολ. 2,16 Εφ' όσον, λοιπόν, αἱ διατάξτου Νομου έχουν καταργηθή,
ας μη σας κρίνη και ας μη σας κατακρίνη κανείς δια
φαγητόν η ποτόν η δια κάτι που αναφέρεται εἰς Εβραϊκὴν
εορτήν η εἰς την πρωτομηνιάν η εἰς την ημέραν του
Σαββάτου.
- Κολ. 2,17 ἃ ἐστὶ σκιά τῶν μελλόντων, τὸ δὲ σῶμα Χριστοῦ.
- Κολ. 2,17 Αυτά εἶναι μία απλή σκια και υποτύπωσις των όσων
έμελλαν να παραδοθούν δια της Κ. Διαθήκης. Το δε
πραγματικόν σώμα, η ουσία δηλαδή και η αλήθεια που
σώζει, εἶναι ο Χριστός.
- Κολ. 2,18 μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ
καὶ θρησκείᾳ τῶν ἀγγέλων, ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβατεύων,
εἰκῇ φυσιοῦμενος ὑπὸ τοῦ νοὸς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ,
- Κολ. 2,18 Προσέχετε, λοιπόν, ώστε κανείς να μη αρπάξη από σας και
σας στερήση από το βραβείον, παρουσιαζόμενος με
ψευδοταπεινοφροσύνην και διδάσκων, ότι λατρεύει και
προσεύχεται στους αγγέλους, διότι τάχα εἶναι ανάξιος να

λατρεύση κατ' ευθείαν τον Θεόν. Αυτός, φαντασιοκόπος καθώς είναι, ισχυρίζεται ότι εισχωρεί εις πράγματα, τα οποία δεν είδε και φουσκώνει από ανόητον υπερηφάνειαν, βυθιζόμενος εις πλάνας από τον σκοτισμένον νουν της σαρκός του.

Κολ. 2,19 καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφαλὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον καὶ συμβιβαζόμενον αὔξει τὴν αὔξησιν τοῦ Θεοῦ.

Κολ. 2,19 Παραμερίζει δε αυτός και δεν κρατεί την κεφαλήν, δηλαδή τον Χριστόν, από τον οποίον κατ' ευθείαν όλον το σώμα της Εκκλησίας-που αποτελείται από τους πιστούς, οι οποίοι σαν άλλα σωματικά μέλη εφάπτονται και συνδέονται αρμονικώς μεταξύ των-ζωογονείται από την χορηγούμενην υπό του Χριστού ζωήν, ενώνεται αρμονικά και αυξάνει την αύξησιν, που θέλει και ενεργεί ο Θεός.

Κολ. 2,20 Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογματίζεσθε,

Κολ. 2,20 Εάν, λοιπόν, ἔχετε αποθάνει μαζί με τον Χριστόν και ἔχετε απαλλαγή από τα στοιχειώδη και μάταια αυτά διδάγματα του Κοσμου, διατί, σαν να ζήτε ακόμη κοσμικήν ζωήν, δέχεσθε τα αυθαίρετα διδάγματα των ψευδοδιδασκάλων;

Κολ. 2,21 μὴ ᾄψη μηδὲ γεύση μηδὲ θίγης -

Κολ. 2,21 Σας λέγουν δε αυτοί· “μη πιάσης αυτό ούτε να γευθῆς εκείνο ούτε να εγγίσης το άλλο”.

Κολ. 2,22 ἃ ἐστὶ πάντα εἰς φθορὰν τῇ ἀποχρήσει- κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων;

Κολ. 2,22 Αυτά τα υλικά στοιχεία είναι προωρισμένα όλα να φθείρωνται, όταν χρησιμοποιηθούν και αχρηστευθούν. Πως, λοιπόν, σεις δέχεσθε τέτοια δόγματα και τέτοιες διδασκαλίες αυτών των ανθρώπων;

Κολ. 2,23 ἅτινὰ ἐστὶ λόγον μὲν ἔχοντα σοφίας ἐν ἐθελοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφροσύνῃ καὶ ἀφειδία σώματος, οὐκ ἐν τιμῇ

τινι πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκός.

Κολ. 2,23

Τα αυθαίρετα αὐτὰ δόγματα δεν περιέχουν κανένα λόγον σοφίας, ἀλλὰ εἶναι θρησκεία καμωμένη κατὰ τὴν ἀρέσκειαν τῶν αἰρετικῶν καὶ ψευδοταπεινοφροσύνη καὶ περιφρόνησις, ἀλλὰ καὶ ταλαιπωρία τοῦ σώματος. Αὐτὰ ὁμως δεν δίδουν καμμίαν τιμὴν στὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον υποβοηθοῦν νὰ γεμίζῃ ἀπὸ ψευδὴ ἱκανοποιήσις το σαρκικόν καὶ αμαρτωλὸν φρόνημα τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 3

Κολ. 3,1

Εἴ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καθήμενος,

Κολ. 3,1

Εὰν, λοιπὸν, ἀνεστήθητε μαζὴ μετὸν Χριστόν, ζητεῖτε καὶ ἐπιδιώκετε τὰ ἄνω, τὰ ἐν οὐρανοῖς, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ὁ Χριστὸς, καθήμενος ἐπὶ θρόνου εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ.

Κολ. 3,2

τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

Κολ. 3,2

Τὰς σκέψεις σας, τὰς ἐπιθυμίας σας, ὅλα τὰ φρονήματά σας, ἀνυψώσατέ τὰ πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὄχι εἰς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

Κολ. 3,3

ἀπεθάνετε γάρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ·

Κολ. 3,3

Μὴ σκέπτεσθε καὶ μὴ ἐλκύεσθε ἀπὸ τὰ γῆϊνα καὶ κοσμικά, διότι ἐχετε ἀποθάνει ὡς πρὸς τὸν κόσμον διὰ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος καὶ ἐλάβετε νέαν ζωὴν, ἡ ὁποία εἶναι κρυμμένη μαζὴ μετὸν Χριστόν ἐν τῷ Θεῷ.

Κολ. 3,4

ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ.

Κολ. 3,4

Ὅταν δὲ ὁ Χριστὸς, ποὺ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μας, φανερωθῇ ἐνδοξος κατὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν, τότε καὶ σεις μαζὴ μετ' αὐτόν θα φανερωθῆτε καὶ θα λάμψετε ἐν δόξῃ.

- Κολ. 3,5 Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρία,
- Κολ. 3,5 Λοιπὸν, νεκρώσατε τὰ μέλη σας, τὰ μέλη του παλαιοῦ ἀνθρώπου, που ζητοῦν γηΐνας αμαρτωλὰς απολαύσεις και ηδονὰς· νεκρώσατε και διώξτε ἀπὸ τον εαυτὸν σας την πορνείαν, την σαρκικὴν ἀκαθαρσίαν, κάθε αμαρτωλὸν πάθος, κάθε κακὴν ἐπιθυμίαν, που μολύνει τον ἄνθρωπον και τον ωθεῖ πρὸς την κακὴν πράξιν, και την πλεονεξίαν, η οποία εἶναι εἰδωλολατρία που θεοποιεῖ και λατρεύει το χρήμα.
- Κολ. 3,6 δι' ἃ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας,
- Κολ. 3,6 Δια τὰ αμαρτήματα αὐτὰ ἐρχεται και ξεσπάει ἡ ὀργὴ του Θεοῦ ἐναντίον των τέκνων της παρακοῆς, ἐναντίον αὐτῶν που ἐπεμένουν ἀμετανόητοι εἰς την κακίαν των.
- Κολ. 3,7 ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς·
- Κολ. 3,7 Εἰς τὰ αμαρτήματα αὐτὰ και σεις εἶχατε περιπατήσει και παρασυρθῇ ἄλλοτε, τότε που ἐζούσατε μεταξύ αὐτῶν.
- Κολ. 3,8 νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν·
- Κολ. 3,8 Τώρα ὁμως πετάξτε και σεις ἀπὸ πάνω σας ὅλα αὐτὰ, ἀκόμη δε και την ὀργὴν, τον θυμὸν, την κακότητα και πονηρίαν, την υβρεολογίαν και την αἰσχρολογίαν ἀπὸ το στόμα σας.
- Κολ. 3,9 μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ
- Κολ. 3,9 Μὴ λέτε ψέματα ο ἓνας στον ἄλλον, ἀφοῦ ἔχετε ἀποβάλει πλέον τον παλαιὸν ἄνθρωπον μαζὴ με τὰς πονηράς αὐτοῦ πράξεις
- Κολ. 3,10 καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς

- Κολ. 3,10 ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν,
καὶ ἔχετε ενδυθῇ τον νέον, ο οποίος συνεχῶς
ξανακαινουργώνεται, ὥστε να προχωρή εἰς βαθυτέραν
γνώσιν του Θεοῦ καὶ να γίνεται συνεχῶς τελειότεραν εικῶν
του Χριστοῦ, ο οποίος τον ἐκτισεν.
- Κολ. 3,11 ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομή καὶ
ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος,
ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.
- Κολ. 3,11 Εἰς την νέαν δε αὐτὴν κατάστασιν των ανακαινισμένων ὑπὸ
του Χριστοῦ ἀνθρώπων, δεν ὑπάρχει διαφορὰ μεταξύ
Ελλήνος καὶ Ἰουδαίου, περιτμημένου Ἰσραηλῆτι καὶ
ἀπεριτμήτου ἐθνικοῦ. Δεν ὑπάρχει διαφορὰ μεταξύ
βαρβάρου, Σκύθου, δούλου, ἐλευθέρου, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ καὶ
εἰς ὅλους τους πιστοὺς εἶναι ὁ Χριστός.
- Κολ. 3,12 Ἐνδύσασθε οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ
ἡγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμοῦ, χρηστότητα,
ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν,
- Κολ. 3,12 Ενδυθήτε, λοιπόν, σαν ἐκλεκτοὶ του Θεοῦ, ἁγιασμένοι καὶ
ἀγαπημένοι ἀπὸ τον Θεόν, καρδίαν εὐσπλαγχνικήν καὶ
πονετικήν, ἀγαθότητα καὶ καλωσύνην, ταπεινοφροσύνην,
πραότητα, μεγαλοκαρδίαν.
- Κολ. 3,13 ἀνεχόμενοι ἀλλήλων καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς ἐάν τις
πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστός ἔχαρίσατο
ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς·
- Κολ. 3,13 Να ἀνέχεσθε με ἀγάπην ὁ ἓνας του ἄλλου τας ἀδυναμίας,
να χαρίσεσθε μεταξύ σας καὶ να ἀλληλοσυγχωρήσθε, ἐάν
τυχόν κανένας ἔχη ἐναντίον ἄλλου κάποιον
δικαιολογημένην δυσἀρέσκειαν καὶ ἀφορμὴν κατηγορίας.
Ὅπως ὁ Χριστός ἐχαρίσθη εἰς σας καὶ σας συνεχώρησε, ἔτσι
καὶ σεις να συγχωρήτε ὁ ἓνας τον ἄλλον.
- Κολ. 3,14 ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος
τῆς τελειότητος.

- Κολ. 3,14 Παρά πάνω δε από όλα αυτά να ενδυθήτε και να κάμετε κτήμα της ψυχής σας την αγάπην, η οποία συνδέει εις ένα τέλειον σύνολον όλας τας αρετάς.
- Κολ. 3,15 καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι· καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε·
- Κολ. 3,15 Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἀς βασιλεύῃ μέσα σας καὶ ἀς ἀποτελῇ τὸ συνεχές βραβεῖον τῶν καρδιῶν σας. Εἰς αὐτὴν ἄλλωστε τὴν εἰρήνην ἔχετε κληθῇ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ γίνετε ἓνα πνευματικόν σῶμα. Προσπαθεῖτε δε ἀκόμα νὰ γίνεσθε εὐχάριστοι μεταξύ σας καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, σύμφωνα πάντοτε με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.
- Κολ. 3,16 ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.
- Κολ. 3,16 Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ ἀς κατοικῇ μέσα σας πλουσία, με κάθε σύνεσιν καὶ σοφίαν. Νὰ διδάσκετε δε καὶ νὰ συμβουλευέτε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον με ψαλμοὺς καὶ με ὕμνους καὶ με πνευματικὰς ᾠδὰς, ὑμνολογοῦντες καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν Κυρίον με ὅλην σας τὴν καρδίαν.
- Κολ. 3,17 καὶ πᾶν ὅ,τι ἂν ποιῇτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.
- Κολ. 3,17 Καὶ κάθε τι, τὸ οποίον πράττετε με τὰ λόγια σας ἢ με τὰ ἔργα σας, τὰ πάντα νὰ τὰ κάμνετε ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου καὶ πρὸς δόξαν αὐτοῦ, εὐχαριστοῦντες δι' αὐτοῦ τὸν Θεόν καὶ Πατέρα, ὁ οποίος τόσον πολὺ μας ἔχει ευεργετήσῃ καὶ μας ευεργετεῖ.
- Κολ. 3,18 Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ.
- Κολ. 3,18 Αἱ γυναῖκες νὰ ὑποτάσσεσθε τοὺς ἀνδρας σας, σαν νὰ

υποτάσσεσθε στον Κυριον (ο οποίος και παραγγέλλει αυτήν την υποταγήν).

Κολ. 3,19 Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας καὶ μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς.

Κολ. 3,19 Οι ἄνδρες να αγαπάτε τας γυναῖκας σας και να μη φέρεσθε με πικρίαν και αποτομίαν προς αὐτάς.

Κολ. 3,20 Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα· τοῦτο γάρ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.

Κολ. 3,20 Τα τέκνα να υπακούετε στους γονεῖς εἰς ὅλα τα ὀρθά, που ἐκεῖνοι σας συμβουλεύουν. Διότι τοῦτο εἶναι εὐάρεστον στον Κυριον.

Κολ. 3,21 Οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀθυμῶσιν.

Κολ. 3,21 Οι πατέρες να μη εξερεθίζετε τα τέκνα σας, δια να μη περιπίπτουν εἰς ἀθυμίαν και χάνουν το θάρρος των και ἀπελπίζονται.

Κολ. 3,22 Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, μὴ ἐν ὀφθαλμοδουλίαις, ὡς ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλ' ἐν ἀπλότητι καρδίας, φοβούμενοι τὸν Θεόν.

Κολ. 3,22 Οι δούλοι να υπακούετε κατὰ πάντα στους κατὰ σάρκα κυρίους σας, ὄχι υποκριτικά και δια τα μάτια σαν ἀνθρωπάρεσκοι, ἀλλὰ με κάθε ευθύτητα και εἰλικρίνειαν καρδίας, φοβούμενοι τον Θεόν.

Κολ. 3,23 καὶ πᾶν ὅ,τι ἐὰν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις,

Κολ. 3,23 Και κάθε τι το οποίον πράττετε να το ἐργάζεσθε πρόθυμα με ὅλην σας την ψυχὴν, σαν αὐτό να ἀναφέρεται στον Κυριον και ὄχι στους ἀνθρώπους,

Κολ. 3,24 εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ Χριστῷ δουλεύετε·

Κολ. 3,24 γνωρίζοντες, ὅτι ἀπὸ τον Κυριον θα ἀπολαύσετε την ἀνταπόδοσιν, ἡ οποία ἀνταπόδοσις εἶναι ἡ κληρονομία της

Βασιλείας των ουρανών. Θα σας δοθή δε αυτή ως αμοιβή, διότι δουλεύετε έτσι στον Κυριον Ιησουν Χριστον.

Κολ. 3,25 ὁ δὲ ἀδικῶν κομιεῖται ὃ ἡδίκησε, καὶ οὐκ ἔστι προσωποληψία.

Κολ. 3,25 Εκείνος όμως, ο οποίος αδικεί τον δούλον του η οιονδήποτε άλλον, θα λάβη την ανταπόδοσιν και την τιμωρίαν δια την αδικίαν, που ἔκαμε· δεν υπάρχει στον Θεόν προσωποληψία, αλλά δικαιοσύνη και ορθή κρίσις.

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ 4

Κολ. 4,1 Οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, εἰδότες ὅτι καὶ ὑμεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

Κολ. 4,1 Οι κύριοι να παρέχετε στους δούλους σας πάντοτε το δίκαιον και την ισοτιμίαν, εν ονόματι της αδελφικής αγάπης, που σας συνδέει, γνωρίζοντες ότι και σεις ἔχετε κύριον στους ουρανοὺς.

Κολ. 4,2 Τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ,

Κολ. 4,2 Κυριοι και δούλοι, ὅλοι οι Χριστιανοί, να επιμένετε εις την προσευχήν, να αγρυπνήτε εις αυτήν και να εκφράζετε συγχρόνως δι' αυτής τας ευχαριστίας σας προς τον Θεόν.

Κολ. 4,3 προσευχόμενοι ἅμα καὶ περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν τοῦ λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δέδεμαι,

Κολ. 4,3 Να προσεύχεσθε συγχρόνως και δι' ημάς, δια να μας ανοίξη ο Θεός θύραν της ευαγγελικής διδασκαλίας, ώστε με ευκολίαν και χωρίς εμπόδια να κηρύξωμεν το μυστήριον της σωτηρίας, που προσφέρει ο Χριστός, δια το οποίον και εἶμαι τώρα δεμένος.

Κολ. 4,4	ἵνα φανερώσω αὐτὸ ὡς δεῖ με λαλῆσαι.
Κολ. 4,4	Να βοηθήσῃ ὁ Κύριος να φανερώσω καθαρά αὐτὸ το μυστήριον καὶ να το προσφέρω στους ανθρώπους, ὅπως πρέπει.
Κολ. 4,5	Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι.
Κολ. 4,5	Να συμπεριφέρεσθε με σύνεσιν καὶ φρόνησιν πρὸς τους ανθρώπους που εὐρίσκονται ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, εκμεταλλευόμενοι κάθε ευκαιρίαν, δια να πράττετε το ἀγαθόν, κερδίζοντες ἐτσί τὸν καιρὸν σας.
Κολ. 4,6	ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ἅλατι ῥτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ ἀποκρίνεσθαι.
Κολ. 4,6	Τὰ λόγια σας ἀς εἶναι πάντοτε γεμάτα χάριν, ἀρτυμένα με το ἅλατι τῆς καλωσύνης καὶ τῆς διακρίσεως, ὥστε να εἶναι κατὰ Θεὸν ευχάριστα στους ανθρώπους. Να ξέρετε δε πως πρέπει σεις να ἀποκρίνεσθε στὸν καθένα.
Κολ. 4,7	Τὰ κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ,
Κολ. 4,7	Τὰ κατ' ἐμὲ θα σας τα ἀνακοινώσῃ καὶ θα σας τα κάμῃ γνωστὰ ὁ Τυχικός, ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ πιστὸς διάκονος καὶ σύνδουλος στὸ ἔργον τοῦ Κυρίου.
Κολ. 4,8	ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν,
Κολ. 4,8	Αὐτὸν ἄλλωστε ἔστειλα εἰς σας, πρὸς αὐτὸν τὸν σκοπὸν, δια να μάθῃ τα καθ' ὑμᾶς, τὴν πνευματικὴν σας δηλαδὴ κατάστασιν καὶ παρηγορήσῃ τὰς καρδίας σας.
Κολ. 4,9	σὺν Ὀνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὃς ἐστὶν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ᾧδε.
Κολ. 4,9	Τὸν ἔστειλα δε μαζὴ με τὸν Ονήσιμον, τὸν πιστὸν καὶ ἀγαπητὸν ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος εἶναι συμπολίτης σας, ἀπὸ τὰς Κολοσσάς. Αὐτοὶ θα κάμουν εἰς σας γνωστὰ ὅλα τα ἐδῶ.
Κολ. 4,10	Ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμάλωτός μου, καὶ

Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα. -περὶ οὗ ἔλαβετε ἐντολὰς·
ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν,-

Κολ. 4,10

Σας χαιρετᾷ ὁ Ἀρίσταρχος, πού συμπαρίσταται εἰς τὴν
φυλακὴν μου καὶ ἐγένετο ἐπὶ συναιχμάλωτός μου, καὶ
Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Βαρνάβα διὰ τὸν ὁποῖον ἔχετε λάβει
οδηγίαν, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς σας νὰ τὸν δεχθῆτε καὶ νὰ τὸν
φιλοξενήσετε-.

Κολ. 4,11

καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰούστος, οἱ ὄντες ἐκ περιτομῆς,
οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
οἵτινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία.

Κολ. 4,11

Σας ἀσπάζεται ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος λέγεται καὶ Ἰούστος· καὶ
οἱ τρεῖς αὐτοὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς περιτμημένους Χριστιανούς,
καὶ αὐτοὶ μόνοι ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους Χριστιανούς, εἶναι
συνεργάται μου ἐδῶ εἰς τὴν Ῥώμην, διὰ τὸ κήρυγμα τῆς
Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ μοι ἐγένοντο παρηγορία εἰς τὴν
θλίψιν τῆς φυλακίσεώς μου.

Κολ. 4,12

ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν, δοῦλος Χριστοῦ,
πάντοτε ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς,
ἵνα στῆτε τέλειοι καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ θελήματι
τοῦ Θεοῦ·

Κολ. 4,12

Σας ἀσπάζεται ὁ Ἐπαφρᾶς, πού εἶναι ἀπὸ σας, δούλος
Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται εἰς τὰς προσευχὰς τοῦ δια
σας, διὰ νὰ σταθῇτε δηλαδὴ τέλειοι στὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς,
ἐκπληρώνοντες με ἀκρίβειαν καθὲ θελημα τοῦ Θεοῦ.

Κολ. 4,13

μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ ὅτι ἔχει ζῆλον πολὺν ὑπὲρ ὑμῶν καὶ
τῶν ἐν Λαοδικείᾳ καὶ τῶν ἐν Ἱερὰπόλει.

Κολ. 4,13

Βεβαιῶνω καὶ πιστοποιῶ δι' αὐτόν, ὅτι ἔχει πολὺν καὶ
θερμὸν ζῆλον διὰ σας, ὅπως ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς
Χριστιανούς τῆς Λαοδικείας καὶ τῆς Ἱερὰπόλεως.

Κολ. 4,14

ἀσπάζεται ὑμᾶς Λουκᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς καὶ Δημᾶς.

Κολ. 4,14

Σας ἀσπάζεται ὁ Λουκάς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς, καὶ ὁ Δημᾶς.

Κολ. 4,15

ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς καὶ Νυμφᾶν

καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν·

Κολ. 4,15 Χαιρετήσατε ἐκ μέρους μου τοὺς ἀδελφοὺς Χριστιανοὺς, που εἶναι εἰς τὴν Λαοδικεῖαν καὶ τὸν Νυμφᾶν καὶ τοὺς πιστοὺς, που συγκεντρώνονται στο σπίτι του καὶ που ἀποτελοῦν τὴν κατ' οἶκον ἐκκλησίαν.

Κολ. 4,16 καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικέων ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε.

Κολ. 4,16 Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ μεταξύ σας αὕτη ἡ ἐπιστολή μου, ενδιαφερθῆτε νὰ ἀναγνωσθῇ καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λαοδικέων. Καὶ τὴν ἐπιστολήν, που θὰ λάβετε ἀπὸ τὴν Λαοδικεῖαν, φροντίσατε νὰ τὴν ἀναγνώσετε καὶ σεις.

Κολ. 4,17 καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ· βλέπε τὴν διακονίαν ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς.

Κολ. 4,17 Καὶ πέστε στὸν Ἀρχίππον· Πρόσεχε τὴν ἱεράν υπηρεσίαν, τὴν ὁποῖαν παρέλαβες με τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, νὰ τὴν ἐκπληρώνης πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως.

Κολ. 4,18 Ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν· ἀμήν.

Κολ. 4,18 Ὁ χαιρετισμὸς ἐγράφη με τὸ δικό μου τὸ χέρι, τοῦ Παύλου. Νὰ ἐνθυμήσθε τὰ δεσμὰ μου, διὰ νὰ παραδειγματίζεσθε ἀπὸ αὐτὰ εἰς τὴν Χριστιανικὴν σας ζωὴν καὶ ἐργασίαν· ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας νὰ εἶναι μαζὴ σας· ἀμήν.